

l'escalona

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 103

DESEMBRE 1988

Sumari

EDITORIAL—CULTURA—FULL OBERT—LECTURA:
Històries que semblen contes—HISSANT LA PLOMA:
Escalfor d'hivern—VIDA ESCALENCA:
Retrobament—DE MÉS I DE MENYS—NOTICIARI
LOCAL—ESPORT I LLEURE—UN XIC DE
TOT—HUMOR: A&A—FOTOGRAFIES ANTIGUES:
«QUAN EREM INFANTS» «ABANS I ARA» I «ANTIGA
DE L'ESCALA», etc, etc.

CONVERSA AMB ... PERE GUANTER I SUBIRÀ

REDACCIÓ

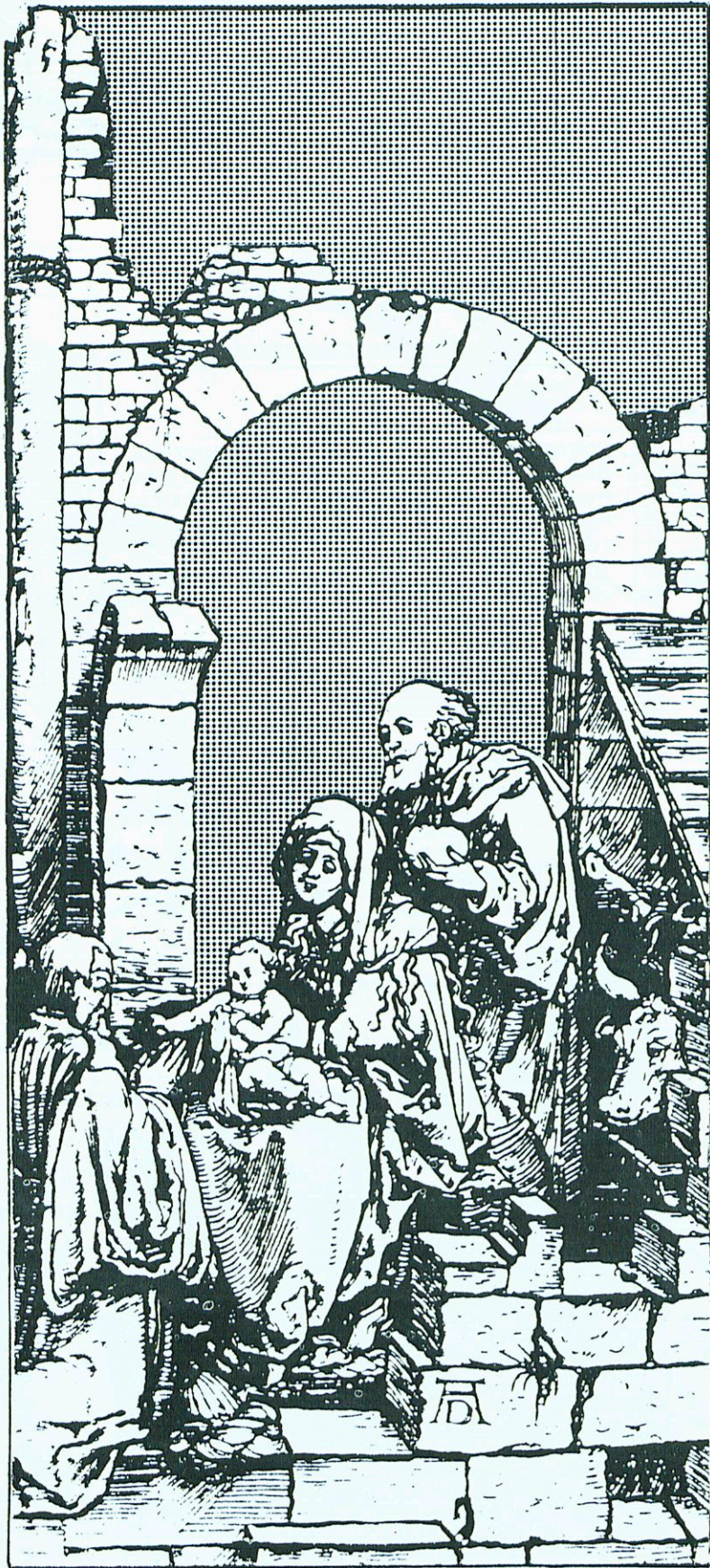
Apartat de Correus, 19
17130. L'ESCALA

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabrú
NOTICIARI LOCAL: Serveis Informatius Ràdio l'Escala
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/. Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/. del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL

BONES FESTES

PLAERS OBLIDATS

La música de cambra, que nasqué com una mena d'entreteniment per als poderosos i arribà a la majoria d'edat en els segles XVIII i XIX com la manera més intensa de fer música entre els veritables amants d'aquest art, es convertí en la forma més íntima d'expressió de grans compositors —qui podria concebre l'existència musical de Beethoven, de Schubert o de Brahms i de tants altres sense llur música de cambra o de piano?— i avui dia hi ha qui tem que estigui en vies de desaparició. Com més va, més rar és trobar gent que **faci música** a casa, i el que és més simptomàtic, com més va resulta més i més difícil de poder assistir a un concert de música d'aquest gènere. És per això que crec que els concerts estiueus a Catalunya adquireixen de dia en dia major importància. Em refereixo, naturalment, no pas als grans festivals, en els quals intervenen coneguts cantors, famoses dives o grans orquestres, sinó als petits concerts que nodreixen espiritualment dotzenes de petits pobles, sobretot a l'Empordà —que és la part que conec. En ells, la música de cambra hi reconquesta l'important paper de què parlàvem abans i s'hi torna a **fer música a casa**: la petita sala d'una església que amb prou feines compta amb unes desenes de feligresos s'emplena amb uns centenars (a vegades no arriba al plural) de persones amants de la música, que fins i tot es desplacen uns quants quilòmetres per oir-la. La música ben feta, escoltada en la intimitat d'un recinte que s'assembla a l'antic saló burgès. Faig aquest comentari a propòsit d'un concert que he escoltat últimament a l'església del poblet bellíssim de Sant Martí d'Empúries, en el qual el Trio d'Offenburg i el gran guitarrista Horst Sohm ens restituïren el quasi oblidat plaer d'aquest tipus de música; amb un repertori que avui dia és raríssim de poder escoltar en viu: tríos i quartets de corda amb guitarra. Entre les diverses obres —a més del preciós **Trió per a violí, viola i violoncel, Op. 9, núm. 3** de Beethoven— ens donaren un magnífic **Quartet amb guitarra en re major**, de Haydn, impressionant en la seva difícil senzillesa, en la seva superba pregonesa de pensament musical i la seva factura esplèndida, que conserva sempre amb meravellòsa mestria l'equilibri entre els instruments, cosa gens fàcil quan hi intervé la guitarra; només és possible quan els instrumentistes són de qualitat i sobretot quan els abelleix de **fer música** en conjunt, buscant primer de tot un bell resultat, sense la preocupació del lluïment personal que resulta gairebé un pecat en la música de cambra i que a voltes mata la música.

Un conjunt, aquest Trio de Offenburg, en el qual s'haurà de prestar atenció,

No es podria imitar, en la resta del país, aquesta tasca que s'està realitzant ja des de fa alguns anys a Catalunya? És més important per la música aquesta tasca de concerts de gran qualitat musical que arriben a públics desheretats culturalment, que no pas les funcions espectaculars, aparatoses, que a les grans capitals es reperteixen amb tot el **fast i boat** de la desfilada de grans figures i meravellosos orquestres, freqüentment amb programes no pas massa interessants precisament, ocasió perquè la nostra classe política —i environs— demostrí el seu brillant amor a la cultura, però que converteixen una cosa tan seriosa i bella com és l'acte d'escoltar música en una reunió de societat que sembla organitzada per una revista del cor. Trist destí per al geni dels compositors que ha tingut el món.

Eduardo Rincón

"RECORDS D'UN EXCURSIONISTA"

de Carles Bosch de la Trinxeria

En aquest mes de desembre, el llibre que m'ha estat més suggestiu i conseqüentment m'ha motivat la seva lectura ha resultat ser, novament, una obra de Carles Bosch de la Trinxeria: "Records d'un excursionista".

Consta de vint narratives breus, les quals tracten, bàsicament, de les vivències, aventures, peripècies i incidents de l'autor a través de les seves excursions pel Pirineu català, des del Capcir fins al cap de Creus.

Per l'any en què fou escrita (1887), i segons els crítics literaris, l'obra connecta amb l'ideari romàntic i amb els plantejaments de la Renaixença. Us comento, tot seguit, un encadenament de detalls que ho confirmen.

D'entrada, en el seu primer recull o en la seva primera narració "Perals" vol fer contrastar la vida de pagès amb la vida de ciutat: els bons costums, l'aire pur de muntanya, els treballs del camp, la sobrietat i austeritat en el menjar... Continua amb les descripcions, quasi idíl·liques, de les serralades, muntanyes, rius, abismes, santuaris, masos i convents, acabant amb les rouredes i castanyedes, tot de l'Alt Vallespir.

No hi falten els detalls de la dificultat de la cacera dels isards saltant barrancs pels cingles del Gra de Fajol i coll de la Marrana; la cacera del porc senglar, a l'estiuet de sant Martí, pels boscos de Requesens, coll de Panissars, Cantallops i coll de la Massana.

Seguint el fil d'aquest inventari de detalls intrascendents en el recull "Roses" narra les peripècies de la gent de la mar. Fa ús, en aquest, de dues metàfores elegants que no he volgut deixar de transcriure per tractar-se de la nostra vila: "El llagut amb la seva vela decantada, fuig com una oreneta... L'Escala amb les seves cases emblanquinades, sembla un vol de coloms posat sobre la platja...". La pesca de la truita als gorgs de Carança, l'endemà de la Mare de Déu d'agost, no hi podia faltar, alhora que dóna detalls i dades de tota mena.

Al marge de les excursions i caceres, però seguint el fil de les vivències personals, no hi falta el seu possible segrest per part de la tropa carlina per no haver pagat (l'ajuntament de la Jonquera) la contribució, i haver menyspreat les amenaces del general Savalls.

Per acabar, i per arrodonir més la temàtica, comenta l'origen d'una llegenda fantàstica: "El roc del frare" en la qual ens demostra, definitivament quin és el seu ideari. Un ideari romàntic que ja en aquesta època començava a entrar en crisi.

Carles Bosch de la Trinxeria, escriptor, neix en el panorama literari i així ho confirma la crítica, perquè pren la decisió de jugar la carta de les vivències personals, enfront d'allò que ens dicta la imaginació creadora o el somni, les quals coses constitueixen un convencionalisme típic del romanticisme.

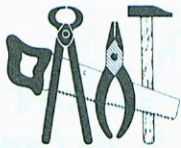
La carta que va jugar no va ésser decisiva, però sí important, perquè la seva sensibilitat va néixer de l'observació de la natura (Jordi Castellanos). Hauria d'esperar quinze anys perquè la nova generació Modernista, amb sensibilitat d'artista entrés per la porta del progrés: la generació de la il·lustre Caterina Albert (Víctor Català), de l'Escala; i de Josep Pous i Pagès, de Figueres.

Manuel Vilà i López

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras

JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/ Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/ Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

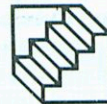
RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

Estudi i Servei.s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/ Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL.LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

GIMNAS PER HOMES, DONES I NENS • AVINGUDA GIRONA, 34 • 17130 L'ESCALA (Girona)

FORUM
E S P O R T I U

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/ Empúries, 19
C/ Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

HISTÒRIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA (LA REPÚBLICA)

Després d'haver sortit publicat oficialment allò que feia tants anys que s'esperava a l'Escala, el dia **24 d'agost de 1933** es llegia a l'Ajuntament l'anunci publicat a la Gasetta de Madrid del dia 12 del mateix mes, "pel que se senyala el dia vuit del proper mes de setembre i hora de les dotze per a procedir a la subhasta de les obres de nova planta amb destí a dues Escoles graduades en aquesta Vila. I l'Ajuntament assabentat amb gran complaença, i davant l'evidència de què l'haver pogut arribar a la consecució d'una obra de tan vital interès per aquesta localitat i que des de tantíssim temps venia pretenint-se sens haver pogut aconseguir-ho, és degut al Diputat En Miquel Santaló i Parvorell, ... s'ha acordat per unanimitat nomenar-lo fill adoptiu de la Vila".

19 d'octubre de 1933. "Es dóna compte d'una comunicació rebuda de la Direcció General de primer ensenyament assabentant haver estat definitivament adjudicada l'execució de les obres per a la construcció d'un Grup Escolar en aquesta Vila, a favor d'En Conrad Lloveras i Planas, veí de Torroella de Montgrí".

9 de novembre de 1933. S'acorda "la corresponent habilitació d'un crèdit de 50.000 pessetes amb càrrec a l'excés o superàvit que resulta disponible de l'exercici anterior de 1932 per a satisfer l'import del 26 per cent ofert a l'Estat per a la construcció d'un grup escolar en aquesta Vila". Per consegüent, ja podeu veure el que va costar la construcció del Col·legi. Però passem endavant i mireu quines idees tan sorprenents tenien a l'Ajuntament d'aquella època:

30 de novembre de 1933. "El senyor Alcalde exposa a l'Ajuntament l'absoluta necessitat, i més aprofitant l'avençesa del ben disposada que en contra del que succeïa abans ara es troba per a vendre Na Josefa Roca i Guerra d'adquirir abans de donar comerç del Grup Escolar d'aquesta Vila, i per ser-hi emplaçat el mateix, un solar propi de dita senyora situat al costat del que a falta d'aquest s'havien d'emplaçar dites escoles, el qual a més de ser molt just resultava que les mateixes havien de ser aixecades al bell mig de la nova via projectada i tan anhelada per tot aquest poble, que partint de la carretera de l'Estat junt al carrer Pi i Margall i circumdant els afores de la població tocant a les seves cases va a enllaçar amb el Passeig de Lluís Albert a la vora del mar, millora de cabdal importància baix tota mena d'aspectes per aquesta població, que per les seves belleses naturals està predestinada a ser un centre de turisme, oferint a més aquest solar l'imponderable avantatge de poder-hi construir, tant per la seva cabuda com per la seva disposició, tota mena de camps d'esbarjo, imprescindibles gairebé en les modernes construccions escolars". (L'anomenat c/ Pi i Margall és el carrer de Gràcia).

"Si pel què es deixa dit resulta inqüestionable i imprescindible el canvi d'emplaçament, aquest ho és també sota el punt de vista econòmic, ja que en el lloc en què abans havia d'aixecar-se l'edifici hi quedaran un bon nombre de solars que seran disputats per a edificar-hi i quin valor serà molt superior al de 3.300 pessetes, que és el preu que demana Na Josefa Roca, per la venda del solar".

"I l'Ajuntament, assabentat i completament identificat amb el què acaba d'exposar el Sr. Alcalde, considerant que el preu fixat per la referida senyora és molt just i

raonable, i atès que la premura de temps no permet la tramitació dels expedients que serien precisos, per unanimitat acorda:

1r. Adquirir de Na Josefa Roca i Guerra, pel preu de tres mil tres-cents pessetes, el solar de la seva propietat situat en aquest terme municipal en el paratge anomenat "Padró", el qual té una cabuda de tres vessanes, equivalents a seixanta i cinc àrees, seixanta i una centiàrees i afronta al Nord amb J. Paradís, al Sur amb J. Juli, a l'Est amb el solar de l'Ajuntament i a l'Oest amb J. Bonhome.

2n. Que el preu fixat de tres mil tres-cents pessetes sigui abonat amb càrrec a les quantitats recaptades per la venda de peix foraster a la Platja d'aquesta Vila, les quals no produeixen operació de cap mena en el Pressupost Municipal".

En el temps d'aquestes sessions de l'Ajuntament, de les quals he transcrit aquests acords, era alcalde En Rafael Callo i Pascual. En el proper capítol miraré de transcriure els acords i els fets que precediren la construcció.

Joan Morera

UNA FAMÍLIA COM UNA ALTRA???

És una nit de dissabte de les festes nadalenes. El rellotge despertador marca les dues. En Xavier està dormint amb un son pausat i tranquil. Té deu anys, i somnia amb els dies de vacances i els regals que li faran.

De cop, sent crits que venen del menjador. Es desvetlla sobresaltat i escolta. Reconeix la veu del seu pare, però ara és forta, ronca i violenta.

En Xavier salta del llit i es posa a espiar pel forat del pany. Distingeix el seu pare de peu dret, cridant i gesticulant. Els ulls i el rostre vermells. Els cabells esvalotats. La mare, asseguda en una cadira, plora amb la cara tapada.

En Xavier fa per tornar enrera, però uns xisclets secs i violents el tornen a l'aguait. El seu pare està pegant amb fúria a la seva mare. Aquesta es cobreix i gemega, però no si torna.

El nen sentint en carn pròpia aquells cops, s'aguanta la respiració i plora de ràbia. Tremola. Està a punt d'explotar. Com un llampec, obre la porta i surt en defensa de la seva mare. S'agafa a les cames del seu pare i exclama:

- «Deixa-la. Deixa-la. No la peguis més».

En Xavier encegat, els ulls molls de llàgrimes, comença a donar cops. El seu pare l'aguanta per les espatlles i li clava una guitzeta que el fa anar per terra.

- «Tú no t'hi fiquis».

El nen s'aixeca i s'embala altre cop contra el seu pare. Aquest li pega dues clatellades més a la cara que li provoquen un petit regalim de sang a un costat de la boca, i el tornen a terra.

Sense dir res, l'home se'n va i es tanca a la seva habitació. La mare s'acosta a en Xavier i l'acull. L'agafa amb els braços encara tremolosos i el porta cap al llit. Li renta la ferida. Encara amb llàgrimes als ulls, mormola:

- «Petit meu. No et capfiquis. El teu pare quan beu molt, es torna irascible, i no sap el que es fa. Si jo no li hagués dit res quan ha tornat a casa, res hauria passat. Tracta d'oblidar-ho. Malgrat tot, el teu pare ens estima».

En Xavier es gira d'esquena a la seva mare i no diu res. La dona, comprenent l'actitud del seu fill, s'aixeca, tanca el llum i surt.

Tremolant de ràbia i sense poder dormir, en Xavier plora la seva impotència. En aquests moments, odia al seu pare. Es colpeja el pit i sofreix terriblement. Té ganes de fugir. Fugir d'aquella casa i d'aquella família, que no és com les altres.

Al cap d'una estona, arriba el son i en Xavier s'adorm.

Pere Juhé

ANXOVES DE L'ESCALA[®]

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

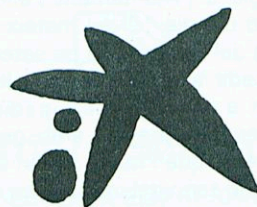
Bancotrans

Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Caixa de Girona

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

AGENCIA

BAHI - NICOLAU

Assegurances en general

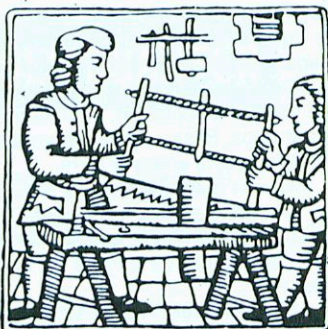
AGENT COL·LEGIAT ncal. i prov.

Àngel Bahi i Botella

C. Cadaqués, 6 (Poble Sec) - Tel. 77 06 92
17130 L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vilaabrú

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

UN NADAL MÉS?

Pels infants, cada Nadal és un nou prodigi, una festa que esperen amb entusiasme i recorden sempre. Els adults corren el perill de considerar, amb cert esgotament, que s'acosta "un Nadal més", amb tot la seva càrrega d'alegria, sí, però també de maldecaps econòmics, de treball extra, de nens de vacances... Potser hauríem d'intentar rejuvenir el nostre Nadal, pensant en el fet que és una ocasió única pel millorament personal nostre i dels nostres familiars, infants joves i menys joves.

POSAR UN NAIXEMENT

És un antiquíssim costum, ple de senzillesa. No és important que sigui gros o petit, que sigui una obra d'art o un modest misteri de fang cuit. En qualsevol cas, el naixement posa davant les nostres parpelles commogudes aquella escena que és d'ahir, d'avui i de sempre: el Fill de Déu que neix en aquesta terra nostra i per fer-nos fills de Déu. Quantes vegades hem escoltat i llegit aquest fet prodigiós! També l'han d'escoltar els petits, amb paraules senzilles que ells entenen tan bé.

Gosarem cantar aquelles nadales de la nostra infantesa? Aquelles cançons agradables i alegres, seran l'expressió del nostre cor, que voldria durant aquests dies ésser senzill. Seran aquelles nadales oració de benvinguda al Nen de Déu.

La Missa del Gall serà un nou i excitant component del Nadal dels infants. No importarà gaire que s'adormin, el seu somni farà somriure Déu. D'aquesta manera les festes s'encarrilaran vers el seu sentit veritable: a menjar millor, la beguda, tot esdevindrà en expressió d'una alegria autèntica. I sempre, amb moderació, que és senyoria...

ALEGRIA PER TOTS

Potser pensem, massa còmodament, que existeixen institucions que s'ocupen dels més necessitats. Però el Nadal és una crida al nostre sentit de la justícia i de la caritat. Tal vegada convingui preguntar a la parròquia per les famílies o persones amb dificultats econòmiques. Tal vegada les coneixem: més que no pas els diners o els regals compta la nostra companyia, l'esforç d'atendre, d'escoltar, de compartir. Pels infants i joves és una estupefa ocasió d'aprendre el sentit d'aquest costum, de no deixar que tants sentin l'aspror de la indiferència i de la solitud.

ELS REGALS I ELS "REIS"

Aquí sí que es fa precís aprendre el sentit d'aquest costum tan entranyable: qui foren els Reis, quin fou el seu obsequi al Nen de Betlem. ¡Quin gran moment perquè tots aprenem a ser despresos, a fruit amb alegria dels altres, a donar gràcies a Déu de tot!

En fi, de cadascun dels aspectes de les festes nadalenes se'n podrien treure ensenyaments útils. L'ambient, certament, ens incita més abans a deixar transcórrer aquestes dates com a pagans, ben tips, acomodats i tranquils. Però cada família pot tenir el seu propi ambient: i si és una família cristiana, haurà de donar al seu Nadal un to cristià, que s'encomanarà a tants. Primacia d'allò espiritual, en aquells dies: acudir a l'oració i als Sacraments. Vida de família fonda, alegre, lliure d'egoisme, propícia a l'enteniment i a la comprensió. Perquè és fàcil imaginar enguany perdre el sentit cristià del Nadal, cenyir-lo al seu aspecte més o menys sentimental i casolà, quan no només comercial i decoratiu.

No és un Nadal distint. És el mateix, però viscut amb un sentit nou, amb la finalitat d'assolir un fruit més espiritual, més veritable.

Quan acabi el Nadal, quan recollim els guarniments i els tornem a les seves caixes fins a l'any vinent, mentre els infants es disposin a tornar a les seves aules, potser podrem pensar que no ha estat inútil l'esforç.

Ramon Moncunill i Bernet

PER UN MÓN SOLIDARI

L'Escala mira el mar. I la seva tradició d'Habaneres ens parla de terres llunyanes i alhora pròximes de quan erem nens i anàvem il·lusionats a esperar el retorn de les barques.

Amb aquests pensaments vaig anar a visitar INTERMÓN. Potser més d'un dels meus vilatans n'és soci o n'haurà sentit parlar. El lloc és petit si ho comparem amb la grandària d'horitzons que abasta. És una Organització No Governamental (ONG) d'ajut als països de l'anomenat Tercer Món.

Qui són? Doncs un grup jove que creu que el món pot ser més solidari i fratern. De fet, és una Fundació iniciada fa 30 anys pels jesuïtes de Catalunya. Abans era sobretot un recolzament pels "missioners" que anaven a Amèrica Llatina. Avui, és un centre dinamitzador que vol estendre la consciència solidària dels problemes que pateixen dos tercers parts de la humanitat.

Què fan? Doncs allò de no donar peixos, sinó d'ensenyar a pescar. Es preparen, en col·laboració amb els països d'origen (Àfrica i Amèrica Llatina), els projectes de desenvolupament en diferents àrees, com salut, educació, habitatge, formació, reforma agrària, etc... Cada projecte té uns responsables i se li dona un seguiment rigorós fins a la fi. Així s'assegura que l'ajut econòmic dels donants s'aprofiti del tot.

Qui els financia? Doncs fonamentalment, les petites però nombroses aportacions de més de 30.000 socis d'arreu d'Espanya. Em va impressionar quan em donaren aquesta dada. Hom creia que, de tant parlar d'un món i d'una societat tan egoistes, ja no hi hauria gent que volgués ser soci d'altra cosa que no fos un club de futbol o d'una companyia financera d'inversió a la borsa...

També reben, és cert, ajut d'organismes com ara la Comunitat Econòmica Europea —que' cofinancia molts dels projectes—, la Generalitat de Catalunya i el Ministeri d'Afers Estrangers.

A més del Departament de Projectes, sens dubte el més important, hi ha tot un servei també molt necessari i és l'Educació per al Desenvolupament.

INTERMÓN ens ofereix també una biblioteca i un centre de documentació que és molt visitat pels nois i noies dels últims cursos quan han de presentar algun treball.

I jo dono les gràcies a Josep Ricart, que m'ha proporcionat aquestes dades, i admiro la tasca dels que treballen a INTERMÓN, i els dic de tot cor, com diu la cançó de Lluís Llach: EL CAMÍ ÉS LLARG I JA NO TENIM TEMPS D'EQUIVOCAR-NOS...

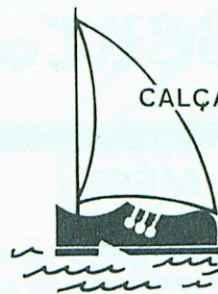
En un món egoista, individual i aprofitat, saber que hi ha gent que es preocupa pels altres, i tan fermament, és un món en el qual la llum apunta a l'horitzó, com aquella llum de Betlem...

Neus Ximinis

RENAULT

GARATGE FUMADÓ

C/ Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI

GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

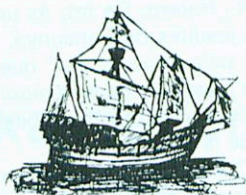
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

VOLEU REBRE L'ESCALENC A CASA?

SUBSCRIVIU-VOS TRUCANT AL
TELÈFON 77 02 04

O ESCRIVINT A L'APARTAT
DE CORREUS 19 DE L'ESCALA-17130

ROSA MARIA BALLESTA

CENTRE
D'ESPECÍFICS

FARMÀCIA

FÓRMULES
MAGISTRALS

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

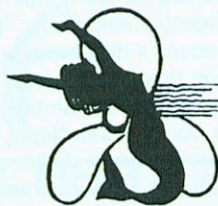

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

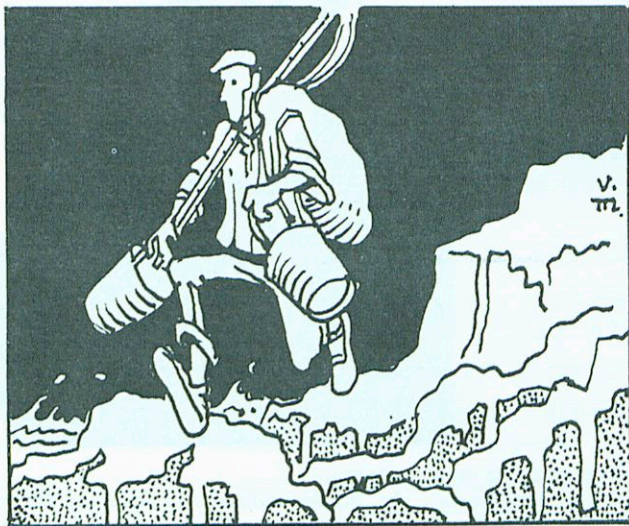
JOPA

nàutica
Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE

HISTÒRIES QUE SEMBLEN CONTES

UNA SUPERMARATÓ

Si en Joanet Farrés i Bosch a l'Anguilaire, en comptes de morir-se als 61 anys, hagués decidit d'anar vivint ara seria a la frega del centenar (1891-1956). Diuen que era sec com una estella però d'una vigoria i una resistència física que ningú no hauria fet en aquell cos eixarreït. En el seu bon temps, en què la major part de les feines s'havien de fer a base d'esforç corporal, l'Anguilaire tenia fama de dur a terme accions davant les quals homes molt més corpulents i rabassuts arronsaven. Per això no és estrany que n'hagin quedat per contar un munt de fets extraordinaris. Heus-ne ací uns quants:

En dies de tràngol anava a peu a Montgó carregat amb dues galledes plenes d'esquer, les canyes americanes i la saca a pescar sards; mai ningú no es pogué explicar com podia resistir el trajecte amb el pes que duia, com podien ser subjectats tants estris en un organisme tan escanyolit i com hi podia trescar per les roques de la riba sense estimbar-se. Per fer llenya dels pins i plantes que creixien a les esclatxes del penya-segat, solia deixar el bot a la Basseta, grimpava pels relleixos de la roca, trencaven troncs i branques, el feixava i els llançava daltabaix a l'aigua, d'on els carregava a la barca. Alguna vegada havia hagut de deixar el bot a la platja de la Pelosa, més enllà de Roses, i per por que no li robessin el pal, les antenes i la vela se'ls carregava al muscle i se'n venia a casa caminant, de la mateixa manera que refeia el camí de tornada a la barca. I així en podríem anar enfilant...

La feta que li volíem comentar especialment és la dels alls. Com tants altres escalencs, a l'estiu feia la campanya de les batudes. La seva calanca era vora Sant Feliu de Guixols. Un matí que la mar estava molt picada i no es podia calar, es recordà que ja devia tenir els alls assaonats. Sense pensar-s'ho dues vegades, ell que agafa els trepaus vers l'Escala, se'n va a l'hort de l'Estany, arrenca els alls i els porta a casa, i se'n torna a Sant Feliu per ser-hi a la prima, no fos cas que hagués amainat i es pogués calar. Entre anar i tornar, cap a cent quilòmetres, una carrera que dobla amb escriu la de la mítica cursa de Marató, en què l'Anguilaire demostrà una excepcional resistència i un correcte control de les facultats físiques. Ell no se n'hauria fet la pell de trobar-se en la del soldat atenès de la llegendària correguda. Segurament se l'hauria jugada com el primer si, amb el resultat de la batalla advers, de la seva galopada n'haguessin depès vides i béns dels conciudadans. Però tal com va anar la cosa, hauria jutjat que el fet que els atenesos s'assabentessin de la victòria una estoneta més tard no havia de ser la mort de ningú, començant per la de l'emissari.

Homes com l'Anguilaire no obren mai a la babalà. Si no es planyen o s'arrisquen ho fan amb perfecte coneixement i erraria qui els prengués per eixelebrats o temeraris. L'Anguilaire va anar a recollir els alls perquè disposà que valia la pena de fer-ho i ho podia fer, igualment que en els altres casos que hem narrat i tots els que se li poden atribuir. Però apostaríem doble contra senzill que no hauria bellugat un sol múscul pel sol fet de poder presumir d'avantatjar un contrincant en uns segons o uns mil·límetres, i menys encara arriscant-se a un col·lapse, a una trencadissa d'ossos o a un masegament improductiu.

Si mai es prenia model de la gesta de l'Anguilaire per incloure'n una còpia en les competicions olímpiques, hauria de ser amb la condició de respectar-ne l'esperit que la informa: la utilitat de tot esforç humà. Per tant, en comptes de cronometratge hauria de valer la regularitat, la perfecció en executar una feina intercalada en les etapes (fangar una feixa d'hort, estassar i netejar una clapada de bosc, pujar una filada de paret, etc.) i el bon estat del participant en acabar-la.

Fer funcionar el cos però encara més el cap, vet ací una aportació del geni català a l'olimpisme mundial en versió de l'Anguilaire.

Joaquim Armengol
(anècdotes recollides de Francesc Bigarós)

PENSAMENTS I REFLEXIONS D'ESTAR PER CASA

Malament si el Nadal sols dura el 25 de desembre.

El Nadal ens invita a sentir-nos infants amb els infants.

Donar consells pot ésser fàcil; donar exemple ho és menys.

El mateix problema, per uns serà una muntanya i per uns altres un gra de sorra.

Les bones paraules no ho són tant si no van acompanyades de les corresponents obres.

G.

Nadal

CARLES RIBA

Nadal glaçat — Nadal ardent
d'un flamareig que el llop no entén;

Nadal adust — Nadal en flor
d'un bell Infant nat sense plor;

Nadal cruel — Nadal que riu
amb l'orb i el pobre i el captiu!

Tot era clos, tothom dormia
quan va esclafir el cant vehement;
un dels pastors, tocat pel vent,
va destriar la melodia
i va fer el crit que ens reunia:
Nadal, Nadal!

La Verge ha dit que sí al Pare.
Déu és humà, Déu és germà;
no serà mai que es digui en va
Mare de Déu i nostra Mare
a la que és Mare sense tara.
Nadal, Nadal!

Nadal encès! l'amor és trist
només per qui l'Amor no ha vist;

Nadal gemat! qui s'ofereix
a la Naixença, reflloreix;

Nadal joïós! qui viu minvat
no hi morirà, si ha mai cridat
Nadal, Nadal!

de 15 a 15

L'ESCALA

GUIA D'ACTES

del 15 desembre al 15 gener 88/89

DIA	HORA	ACTIVITAT	LLOC	ENTITAT ORGANIT
Dj. 15		TENNIS TAULA. TERCERES C.E.R. Anxoves de l'Escala - T.T. AVAP	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Dv. 16	21 h	CONFERÈNCIA: «El Mercat Comú Europeu de 1993»	Sala Actes Ajuntament	Ajuntament
Dv. 16		TENNIS TAULA. PRIMERES C.E.R. Anxoves de l'Escala - T.T. AVAP	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Ds. 17		TENNIS TAULA. JUVENILS C.E.R. Anxoves de l'Escala - F.D. Cassanenc	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Ds. 17		TENNIS DE TAULA. INFANTILS C.E.R. Anxoves de l'Escala B - F.D. Cassanenc A	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Ds. 17	17 h	BÀSQUET JUVENIL: C.B. l'Escala - C.B. Torroella	Poliesportiu	Patronat M. de l'Esport
Ds. 17	18'30 h	BÀSQUET SENIOR: C.B. l'Escala - C.B. Hostalric	Poliesportiu	Patronat M. de l'Esport
Ds. 17	16 h	FUTBOL JUVENIL: l'Escala - Farners	Estadi Miramar	F.C. l'Escala
Dg. 18		TENNIS TAULA. 1a NACIONAL C.E.R. Anxoves de l'Escala - Laes Santa Coloma	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Dg. 18	15'30 h	FUTBOL 3a REGIONAL: l'Escala - Marítima	Estadi Miramar	F.C. l'Escala
Dj. 22	Tot el dia	FESTA DE L'ESPORT	Diversos	Patronat M. de l'Esport
Dj. 22	19 h	INAUGURACIÓ MOSTRA DE PESSEBRES	Església Parroquial	P. S. Pere - Ajuntament
Dv. 23		TENNIS TAULA. PRIMERES C.E.R. Anxoves de l'Escala - T.T. Olot	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Dg. 25	22'30 h	BALL	C.E.R.	Secció Sard. del C.E.R.
Dm. 27	17 h	TEATRE INFANTIL: «El somni d'un escombraire»	C.E.R.	Obra Cul. Caixa Pensions
Dc. 28	19 h	INAUGURACIÓ: VIII Mostra d'Artistes Escalencs	Galeries Mestral	l'Escalenc
Dc. 28	22 h	CINE CLUB	C.E.R.	Cine Club
Dv. 30	22 h	CONCERT DE NADAL: Inauguració Orgue Parroquial Orquestra de Cambra de Girona i Coral Empòrium	Església Parroquial	P. S. Pere - Ajuntament
Ds. 31	23'30 h	BALL	C.E.R.	Secció Sard. del C.E.R.
Dg. 1	12 h	ARRIBADA DEL PATGE DELS REIS	Avgda. Girona	Comissió de Reis
Dil. 2		CURSA CICLISTA SOCIAL	---	Penya Ciclista
Dc. 4	19 h	VISITA PATGES DELS REIS A RÀDIO L'ESCALA	Estudi Ràdio l'Escala	Ràdio l'Escala
Dj. 5	18'30 h	ARRIBADA DELS TRES REIS	Platja o Camí Ample	Comissió de Reis
Ds. 7	19 h	CLOENDA EXPOSICIÓ ARTISTES ESCALENCES	Galeries Mestral	l'Escalenc
Dg. 8	16 h	FUTBOL. 1a REGIONAL: l'Escala - Farners	Estadi Miramar	F.C. l'Escala
Dv. 13	19 h	INAUGURACIÓ CURSET D'ENSENYAMENT A BALLAR SARDANES	Col.legi Públic Empúries	A.S. «Avi Xaxu»
Ds. 14		TENNIS TAULA. JUVENILS C.E.R. Anxoves de l'Escala B - T.T. Olot	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Ds. 14		TENNIS TAULA. INFANTILS C.E.R. Anxoves de l'Escala B - F.D. Cassanenc B	C.E.R.	Club Tennis de Taula
Ds 14	16 h	FUTBOL JUVENIL: l'Escala - Penya Sport	Estadi Miramar	F.C. l'Escala
Dg. 15	15'30 h	FUTBOL 3a REGIONAL: l'Escala - l'Estartit	Estadi Miramar	F.C. l'Escala

GRAN QUINA: dies 17, 18, 24 i 26 desembre i 1, 6, 7 i 8 de gener.
Horari: Festius, 18 h. Vigílies de festa, 21'30 h.

RÀDIO L'ESCALA: Programació Especial Nadal. Programa Infantil
Dies 27, 28, 29 i 30 desembre i 2, 3, 4 i 5 gener.
Horari de 10 a 11 h.

AJUNTAMENT DE
L'ESCALA

COORDINADORA
D'ACTIVITATS CULTURALS,
ESPORTIVES I D'ESPLAI
L'ESCALA

PER A MÉS INFORMACIÓ:

- Ràdio l'Escala, 107.6 Mhz F.M. - Tel. 77 10 00
 - Centre d'Iniciatives i Turisme C.I.T., Plaça de les Escoles - Tel. 77 06 03
 - Ajuntament, c. Pintor Massanet 34-36 - Tel. 77 22 22
 - Entitats organitzadores dels actes.
- Les entitats es reserven el dret de modificar els actes que organitzen si s'hi veuen obligades per causes imprevistes.

II MOSTRA DE PESSEBRES TRADICIONALS I ARTÍSTICS

L'ESCALA

88 / 89

FOMENTEM L'ASPECTE CULTURAL
I ARTÍSTIC
D'AQUEST COSTUM TAN ARRELAT
EN EL NOSTRE POBLE

- La Mostra no té caràcter de concurs ni de competició, és tracta únicament d'una manifestació artística i cultural oberta al públic
- Hi pot participar tothom que vulgui, a nivell individual o de grup.
- Els pessebres es faran i s'exposaran a les capelles laterals de l'església parroquial a partir del 19 de desembre a la tarda.
- Cada participant o grup tindrà a la seva disposició una taula de fusta i un lot mínim de figures, sempre que no vulgui utilitzar les seves.
- Hi haurà també la possibilitat d'utilitzar una connexió elèctrica per a la qüestió de la il.luminació.
- Tota la resta: molsa, suro, serradures, altres figures etc. hauran de portar-s'ho els participants.

**Per més informació i per inscriure's
adreceu-vos a la rectoria.**

**del 19 de desembre
al 8 de gener**

Inauguració:
el 22 de desembre
a les 7 h de la tarda.

Organitzen:
PARROQUIA DE SANT PERE
AJUNTAMENT DE L'ESCALA

Col.labora:
L'ESCALENC

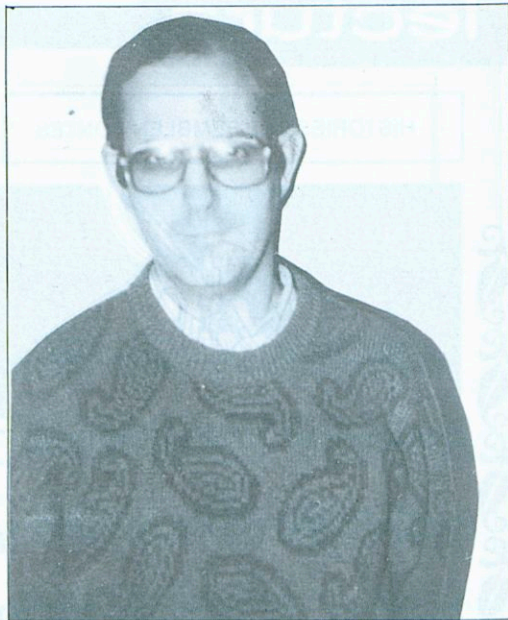
MATERIALS

conversa amb...

PERE GUANTER I SUBIRÀ.

Coordinador-dinamitzador cultural de l'Ajuntament de l'Escala.

L'Escalenc.— Quan fa que treballes per l'Ajuntament?

Pere Guanter.— Vaig començar el dia 1 de juny d'aquest any.

L'Esc.— En què consisteix la teva feina?

Tant en la convocatòria del concurs de mèrits, com en el contracte, el nom que se li dona al meu lloc de treball és el de coordinador-dinamitzador de l'àrea de cultura i educació. Els aspectes que s'hi especifiquen són els següents:

Estudi de prioritats i propostes, programació de les activitats, gestió de la política cultural del municipi, coordinació dels serveis de l'àrea de cultura, realització de les tasques facultatives pròpies de l'àrea. Potser amb un exemple pràctic pot quedar més clar. Agafem l'Escola de Formació Permanent que pel volum de persones apuntades és prou coneguda i per la seva complexitat segueix tots els aspectes que abasta la meva feina:

En primer lloc vaig fer la proposta de cursos als òrgans de govern de l'Ajuntament, després d'haver comparat el funcionament d'escoles d'adults d'altres municipis, haver vist que es feia a l'Escala, haver tingut varies reunions amb membres de l'àrea social, haver pensat quines possibilitats tenien unes determinades activitats a l'Escala, etc.

Una vegada aprovat va venir tota la fase d'execució i programació, que bàsicament va consistir en buscar els professors, fer el programa de propaganda, veure que els dies, els locals i els horaris es coordinessin, acondicionar els locals, anar a comprar el material (pissarres, caballets, etc.) cuidar-me que la propaganda es repartís de forma adequada, solucionar diferents problemes que varen sorgir a l'hora de la matriculació, com excessives persones en alguns grups, persones apuntades fora de termini, etc. Estar present el dia que els diferents grups començaven les classes.

Una vegada començades, fer el seguiment dels cursos, solucionar, o intentar-ho, diferents problemes que surgeixen de locals, demandes concretes, realitzar reunions amb el professorat per veure l'assistència i la participació dels alumnes, preparar alguna activitat extraescolar, etc.

Si toquem altres àmbits també trobarem els tres grans apartats: fer la proposta, programar-la, executar-la i gestionar-la.

A l'hora de portar a terme un espectacle també hi trobem aquestes tres etapes: es pensa el tipus d'espectacle, es connecta

amb el conjunt o grup i es procura que funcioni tota la infraestructura necessària: escenari, llums, cadires, tanquament de carrers si es necessari, lloc per canviar-se, lloc per anar a menjar, que el pagament estigui a punt, que anteriorment hagi funcionat la propaganda, etc.

Altres activitats dintre del meu horari laboral són les reunions periòdiques amb el regidor, -com a mínim un cop a la setmana, i a vegades dues- donar sortida a la correspondència, tenir relacions amb entitats culturals supramunicipals, sol·licitar les subvencions que arriben, mantenir contactes amb les entitats, informar de les activitats que es fan en el centre d'Iniciatives i Turisme, a Ràdio l'Escala, a l'Escalenc i a partir d'aquest mes, elaborar un full mensual amb les activitats culturals i de lleure que tenen lloc a l'Escala.

L'Esc.— Quina relació tens amb L'Escala i la raó per la qual et vas presentar.

P.G.— Bé, a l'Escala hi vaig néixer concretament el dia 1 d'abril de 1952, a un mas anomenat Horta Vella situat a la Closa del Llop, davant on ara hi ha la urbanització anomenada «Camp dels Pilans», i que durant la meva infantesa era un camp de

conreu.

En aquest poble hi vaig viure els meus primers 17 anys. Per tant si es veritat el que diuen els que hi entenen, aquí es va formar (més o menys bé) la meua personalitat, i aquí es troben les meves arrels i tot això.

Ja se sap que qui perd els orígens... perd la identitat. Aquesta és la meua relació amb l'Escala, suposo que amb això queda contestada la primera part de la vostra pregunta. Què per què em vaig presentar per la feina que faig ara? Suposo que hi varen intervenir tres grans tipus de raons: 1ª Un cert cansament de viure a Barcelona i un desig d'apropar-me a les comarques gironines. De fet quan vaig presentar-me feia ja dos anys que treballava a Girona ciutat i un que vivia a la casa de la meua propietat de l'Escala, la mateixa que hi vaig néixer.

2ª La intenció de realitzar un tipus de feina de repercussió social en la que es poguessin combinar els aspectes intel·lectuals i teòrics amb els pràctics, amb aquelles coses que s'ha de tocar molt de peus a terra.

Em semblava que aquesta feina reunia aquestes condicions.

3ª La tercera causa, després de veure les condicions que es necessitaven i el tipus de feina, va ser el semblar-me que jo podia fer aquesta feina, encara que això no sóc el més indicat per dir-ho.

L'Esc.— T'agrada la feina que fas?

P.G.— Quina pregunta! Heu de saber que el treball és un càstig bíblic i a més el medi que els ciutadans honorats tenen de sobreviure i de poder consumir els productes que insisten la televisió i els cartells publicitaris... A part d'això, penso que la feina em permet desenvolupar els aspectes teòrics i pràctics que us deia abans i fer una colla de coses que personalment m'ajuden molt. Això no vol dir que durant aquests sis mesos tot hagin estat flors i violes i ha hagut moments de pensar que no arribava a pertot, sobretot durant la segona quinzena d'agost en que hi havien encara els actes de l'estiu, la Festa Major estava al caure i s'havia d'enllestir la programació de l'Escola de Formació Permanent si no es volia endarrerir el curs. També la dinàmica de la feina ha portat un o altre enuig, però en general estic content de com van les coses.

L'Esc.— Tens prou mitjans?

P.G.— De mitjans mai n'hi han prou enlloc, però he de constatar que des que vaig començar, degut sobretot a que s'han acabat les obres de l'ajuntament, els mitjans han millorat considerablement. Ha millorat l'espai físic per poder treballar i s'han aconseguit dues infraestructures culturals importants: una sala d'actes gran i una altra sala disponible per fer

exposicions. Més que de parlar de mitjans per mi, jo posaria l'accent en la necessitat de millorar les infraestructures culturals del poble, com a via per a poder fer més coses tots els agents culturals de la població. Això, però, és un tema de competència dels òrgans de govern de l'Ajuntament.

L'Esc.— Quins són els àmbits menys i més desenvolupats de la teva gestió?

P.G.— Dins la meua feina un percentatge molt elevat de tasques estan relacionades amb coses que ja existien, que tenen una certa tradició, unes més llarga que altres: la Festa Major, la festa del Carme, les havaneres, els actes de l'estiu, les relacions amb les entitats, etc.

L'àmbit més desenvolupat segurament ha estat la nova dimensió que s'ha donat a l'Escola de Formació Permanent; això no vol pas dir que no faltin molts aspectes per consolidar.

Un altre àmbit que per la seva naturalesa és més lent, però que ja s'hi han posat les bases, és l'aspecte de la recerca i la investigació sobre l'Escala. Des de fa 2 mesos hi ha un grup de 10 persones que treballen en la perspectiva de fer una guia sobre l'Escala, que serveixi tant pels que ens visita com per els que hi vivim. La idea és que aquest treball sigui la base per una producció continuada de materials sobre l'Escala. Relacionat amb això està en marxa la publicació dels escrits guanyadors del I Concurs Literari i realitzar el II Concurs Literari.

També s'estan preparant alguns cicles de

xerrades; una es farà el dia 16 de desembre, sobre l'Acta Única Europea, que més o menys a llarg termini repercutirà fortament sobre la nostra economia.

Amb el full informatiu dels actes es procurarà augmentar la fluïdesa en la comunicació dels actes.

Un aspecte que segurament fins ara s'ha desenvolupat poc són els espectacles durant l'hivern.

L'Esc.— Amb quines entitats et relaciones més?

P.G.— En un moment o altre penso que m'he relacionat amb gairebé totes les entitats. Això depend de varies circumstàncies: de l'època de l'any, de la naturalesa de les activitats que porten a terme, etc.

Quan vaig entrar, el grup que organitzava la Festa Major, la penya blaugrana i el C.I.T. eren els grups que més m'hi relacionava.

Després d'estiu et protagonisme ha passat al C.E.R. a la Ràdio i l'Escalenc. Ara, de cares a Nadal hi haurà molta relació amb la Parroquia, amb la comissió de Reis, i immediatament amb el grup organitzador del Carnestoltes. Les relacions poden ser sobretot de tres tipus: les entitats demanen alguna cosa a l'Ajuntament, s'organitza alguna activitat conjuntament, o bé sóc jo que demano alguna cosa a les entitats.

L'Esc.— Cares a l'any que vé, es faran activitats noves?

P.G.— En aquest temps ja hi han hagut algunes coses noves: a l'estiu, l'inici d'espectacles de dansa contemporània a les ruïnes d'Empúries, la utilització del Clos del Pastor per concerts, tots els cursos nous de l'Escola de Formació Permanent, ja mencionats, l'inici dels treballs de recerca. De cara a l'any vinent espero que aquestes novetats tinguin continuïtat, i que s'hi afegixin les exposicions periòdiques a la Sala d'Exposicions municipal, el full informatiu mensual, les publicacions periòdiques -dues anuals- i una setmana cultural abans de començar l'estiu basada en els treballs dels alumnes dels cursos: teatre, música, pintura, etc. Suposo que alguna cosa més s'ens acudirà.

Espero també que des de les entitats tinguin lloc activitats noves a part de les molt importants que ja porten a terme; també desitjaria que sortissin iniciatives des dels particulars, des dels ciutadans que segur que tenen inquietuds i idees, però que potser no han trobat l'empenta o el marc adequat per portar-ho a terme. Únicament d'aquesta manera la cultura esdevindrà una cosa de tots.

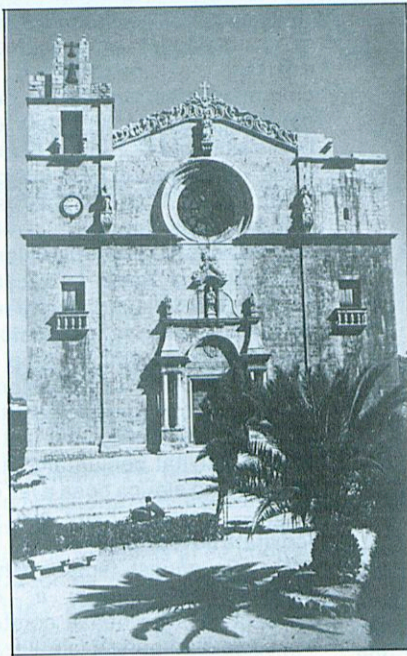
RODOMA

INFORMATIU

- Totes les col·laboracions hauran d'ésser lliurades abans de l'últim dia del mes.
- El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

— Tots els escrits enviats a l'Escalenc per a la seva publicació, no hauran d'ultrapassar l'extensió d'una cara de foli escrita a doble espai.

RECORDEM ALS NOSTRES COL·LABORADORS QUE CAL SIGNAR AMB NOM I COGNOM ELS SEUS ARTICLES, AIXÍ COM INDICAR LA SEVA ADREÇA, TELÈFON, N.º DE CARNET D'IDENTITAT. AIXÒ NO OBSTA PER A QUÈ PUGUIN ÉSSER PUBLICATS AMB SEUDÒNIM SI AIXÍ HO PREFEREIXEN UNA VEGADA COMPLERTS ELS ANTERIORS REQUISITS

RETROBAMENT

Novament s'han retrobat. Una altra vegada, l'un davant l'altre, tot mirant-se fit a fit, per bé que a una certa distància. De nit i de dia, hivern i estiu, en temps de pluja i de tramuntana, sempre...

Són, sens dubte, els dos edificis més singulars de la població, més que per llur caràcter arquitectònic, per llur significat i pel que representen.

L'un és l'Ajuntament, la casa del poble, la "Casa de la Vila". L'altre és l'Església Parroquial, el temple, la casa del Poble de Déu.

Concebut un per fer complir les lleis humanes, les temporals, per preocupar-se de les coses del propi poble; l'altre ho és per fer observar les lleis divines, les eternes, per recordar-nos que si bé tenim els peus fixats a la terra, els ulls de l'esperit han de mirar cap enlaire, cap a l'infinit etern.

Un mes de setembre d'ara fa quatre anys, unes màquines modernes, les d'avui, deixaren sense ombra el vell edifici de l'Ajuntament.

Més que una teulada, ja molt apedaçada, més que unes parets velles i pelades, s'enderrocava un tros d'història nostra. Desapareixia un vell edifici amarat de records, de secrets, d'acords i pactes, de lluites electorals, rancúnies, decepcions, d'acalorats plens, de moments d'estira i arronça, de negociacions, d'instantos de tensió, de travetes, de descoratjament, contrastats per uns altres instantos d'eufòria, de triomf, de relaxament, de bon companyerisme.

Mentre queien els envans i parets del vell Ajuntament, quan les finestres i portes quedaven sense forma, talment com si un obús hagués caigut sobre la Casa de la Vila, el temple s'ho mirava molt segur, amb la confiança que li dona la duresa i la fortalesa de la pedra.

A ell també, fa uns anys, intentaren enrunar-lo, però no tingueren les màquines d'avui dia. Els magalls i perpals no pogueren amb la duresa de la pedra del seu campanar inacabat, que és per on intentaren començar l'enderrocament.

Mentrestant, en el seu interior, un foc paorós convertia en cendra tot el que trobava al seu pas. El retaule

de l'Altar Major, imatges, ornaments sagrats, els altars laterals, bancs... Tota una història, tota una vida espiritual d'un poble s'enterraven espantades sota terra durant els tres anys de la guerra civil.

Passà la prova, passaren els temps difícils i, de nou, ressorgí la fe del poble cristià, més vigorosa que mai i, a poc a poc, tornava a deixar el temple en la casa digne del Poble de Déu.

La gent escalenca recordava l'exemple que havien donat llurs avantpassats del segle XVIII, construint amb molt d'esforç i sacrifici, pedra sobre pedra, sense comptar amb l'ajut de cap mitjà tècnic i amb recursos econòmics molt precaris, aquest temple que constitueix un orgull per al poble de l'Escala.

Les seves gruixudes parets, la seva façana, la volta, les arcades, resistiren el foc, continuant en el seu lloc, per anar acollint sota el seu joc noves generacions d'escalencs, amb idees renovades, més progressistes, amb una altra visió de la vida, però aferrats a l'essència de la fe cristiana que és inalterable.

Un bon nombre d'alcaldes, secretaris, regidors, personal subaltern, es passaran hores i hores dins l'espai limitat d'un parets, les de la vella Casa de la Vila, cada dia més gastades, més pelades, més fosques.

Allà dintre negociaven el millor per al poble: l'obertura de la Font; el trasllat del Cementiri des de la plaça de l'Església als estenedors del Camí Estret; la portada de les aigües; la construcció de l'escorxador; l'establiment del servei de recollida d'escombraries; el trasllat de les escoles des de dalt del propi Ajuntament fins a l'edifici de les escoles de l'Ave Maria; el tractament a donar a l'Hospital dels Pobres; la millora de l'enllumenat públic; la construcció de les noves escoles, i tants i tants altres.

Temes d'estudi i debat s'anaren succeint, un darrere l'altre, després del parèntesi de la guerra civil, dins d'aquella petita cambra que servia de despatx de l'alcalde, del secretari, de sala de plens, de reunions, de celebració de judicis de conciliació, etc., etc.....

Foren una colla de projectes més recents els que també es portaren a felicitat, com l'obertura del carrer

del Progrés, avui Avinguda Ave Maria; la del Padró; la construcció del Port; la urbanització de la Punta i la seva unió amb el Port d'en Perris; l'ampliació de l'oberta de la Font fins el mar; la Riba grossa; el nou Passeig Marítim; la construcció del dispensari municipal; l'ampliació de les escoles; el nou cementiri municipal; la construcció del dipòsit d'aigua i nous pous; l'ampliació de la tuberia d'aigua a gran part del terme municipal; la instal·lació de la Biblioteca Víctor Català; ordenació territorial; infraestructura; canvis polítics d'Administració Local, etc., etc. Tot això i infinitament molt més es coïa dins el reduït espai de l'antic Ajuntament, en el qual, per cert, es parí la idea de la pròpia autodestrucció, a fi de bastir-hi en el seu lloc, sobre els fonaments històrics de tot el que hem relatat i molt més

que podriem dir, el nou Ajuntament, de línia moderna, amplíssim i adequat a les necessitats d'avui dia, amb visió olímpica i als despatxos del qual, els espera molta feina, al menys en aquests quatre anys venidors, que ja hem encetat.

Un nou Ajuntament que s'inaugurava amb aires de Festa Major, mai millor dit, el passat 2 de setembre.

Es produïa, per tant, el retrobament oficial entre aquests dos edificis tan representatius de l'Escala, un davant l'altre, molt a prop, però suficientment separats pel carrer Enric Serra i llurs places, perquè, més que mai, es vol revitalitzar la idea que una cosa són les coses de Déu, i una altra, les coses dels homes, sense nexes, ni signe, ni relació de cap classe.

DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

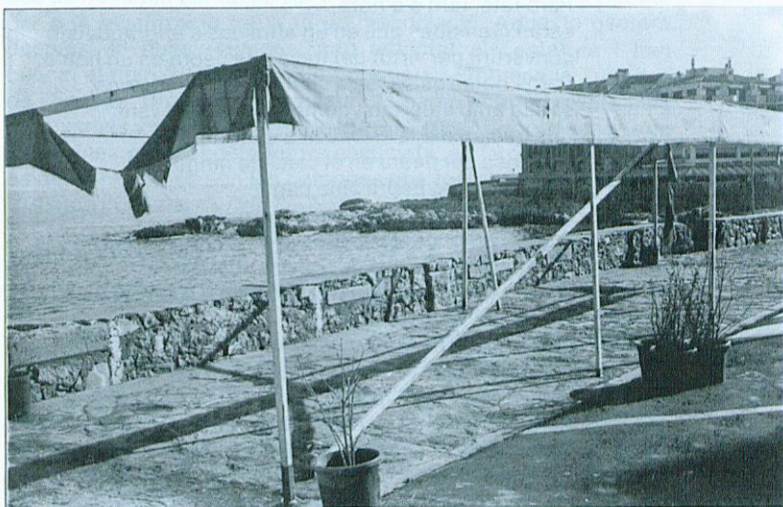
Fa uns mesos, en aquesta mateixa secció, lamentàvem el desaprofitament del cable de TV. Sugeríem unes quantes possibilitats que justificuessin la seva existència i proposàvem un discret ventall d'opcions que ampliés l'esquifit servei que ofereix actualment. Ni més ni menys que el que disfrutaran (segons la notícia de premsa que encapçala aquesta nota) el veïns de Sant Feliu de Guíxols dintre de poc i des d'un bon principi.

Enhorabona, guixolencs! D'això s'en diu un bon plantejament.

Tant de bo serveixi per a que en preguin exemple els responsables de L'Escala i es comenci a fer les coses ben fetes d'una vegada.-M.

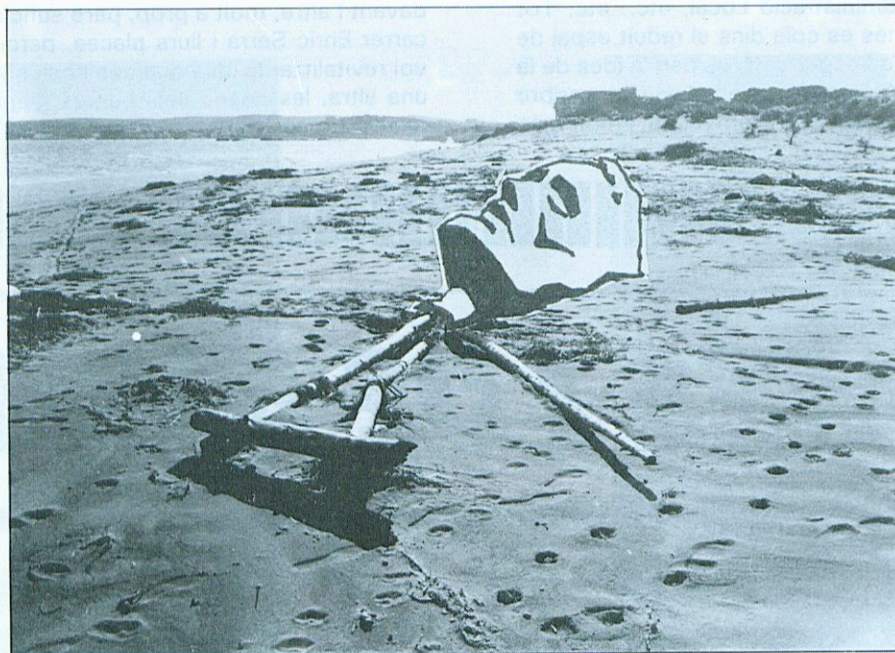
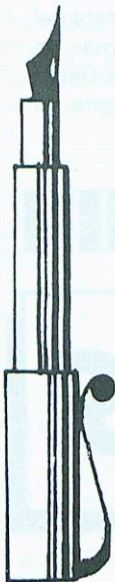
Sant Feliu de Guíxols disposarà d'un servei de televisió per cable

Sant Feliu de Guíxols.— Properament començarà a funcionar a Sant Feliu de Guíxols un circuit de televisió per cable. Des d'aquest circuit, les persones interessades podran rebre la programació emesa a través dels canals de RTVE —primer i segon canal i teletext—, TV3, Canal 33, TV Guixolencs i la dels canals rebuts via satèl·lit.

Hi ha comerços -entre ells uns quants bars- que mitjançant el pagament d'un moderat estipendi obtenen de l'Ajuntament permís per a ocupar en propi benefici un determinat espai públic. Es suposa que **únicament** durant la temporada estiuenca. **El que no s'enten és com**, una vegada acabada aquesta, **permaneixin instal·lades les carcasses** oferint un trist i desagradable espectacle de deixadesa, a més a més d'ocupar injustificadament i entorpidorament **un espai que és per a l'ús de tothom**. -P.

hissant la ploma

ESCALFOR D'HIVERN

D'aquí a uns dies comença l'hivern i això ens porta a tots una mica més a prop. De molt diverses formes se'ns convida a fer balanç del que han estat les dotze darreres llunes per que ens fem el ferm propòsit de millorar.

A nosaltres no ens ve de gust fer balanç ara mateix per que ara, en aquest moment volem cridar l'atenció sobre alguns aspectes de la nostra vida que per molt usats no se'n fa cas i d'altres que per poc són menystinguts. Uns que per molt vistos sonen vulgars i d'altres que per abandonats se'ls veu ridículs. Potser ara tindrem temps per perdre en qüestions tan banals com, les que citarem i les que ens deixarem de dir per que de passada podrem fer servir la imaginació.

No hi ha cap mena de dubte que una de les coses més vulgars d'aquest món d'avui dia és una imatge (no en va patim la cultura de la imatge). Però sobretot la imatge que prové de la televisió i de la valla publicitària. Imatge agradable-agressiva.

Potser la segueix la música: a tothom li agrada algun tipus de música. Estem segurs que per molt que busqueu us costarà molt de trobar algú que no li agradi algun tipus de música.

Per seguir parlant de coses vulgars, què més vulgar que les pròpies paraules? Se'n diuen tantes, i tan barates les fem anar que han perdut per molta gent l'encant que varen tenir. Ara moltes paraules han estat desposseïdes del seu sentit, n'han deixat de tenir, i en algunes ocasions n'han agafat de nou.

Tot això es mou per diferents espais que determinen diverses superfícies, moltes vegades estranyes al tacte i que per tant, en principi perilloses. Ens allunyem de les superfícies complicades per que ens suposa un esforç massa gran intentar comprendre-les i tampoc tenim temps per acceptar-les.

Tampoc fàcilment ens durem a la boca unes viandes que clarament no hagim identificat i a les quals estiguem familiaritzats. Coneixem d'allò que mengem o mengem d'allò que coneixem? Ben poques vegades però ens prestem a l'experiment. Quantes vegades podrem dir que no hem menjat per que l'experiment no ha sortit be?

Incapaçs com som, ara per ara, la majoria de nosaltres, de distingir delicades aromes que circulen per el nostre voltant i molt menys d'apreciar-ne la varietat, ni la intensitat a voltes decidim clarament les nostres preferències a cops d'etiqueta o de catàleg, i fins i tot de la moda.

Tot plegat ens porta a viure unes determinades situacions o uns posicionaments o actituds o circumstàncies que són, cada vegada més, horrorosament, escandalosament, criminalment, fastigosament UNIFORMES.

Les representacions, les melodies, els cuinats, les lletres,

les facetes, les fragàncies, les postures... necessiten ser cuidades i mimades. Necessiten que se'ls dediqui una atenció, i un TEMPS, un temps present i real. Poc a poc però. No cal anar amb presses, per que llavors, el que passarà és que ho esguerrarem tot altra vegada, per les presses.

Per que no recuperem les paraules plenes i poc a poc els donem un sentit viu? Potser encara som a temps d'intentar identificar altres aromes que la de la terra després d'haver plogut i escoltar les músiques que ens brinda la natura. Apreciarem potser d'aquí a un temps les terres que sota el quitrà es van amagant i les menges més exòtiques tindran cabuda sigui quina sigui la nostra circumstància.

Permeteu-nos de més a més, que us proposem un entreteniment, un joc per a la imaginació. Oblideu des d'ara absolutament tot i intenteu sentir aquestes ratlles:

Uns cossos són com flors
altres com punyals
altres com cintes d'aigua
Però tots, tard o d'hora,
seran cremades que en un altre cos s'engrandeixin
convertint per virtut del foc a una pedra en un home.
Però l'home es sacseja en totes les direccions,
somia amb llibertats, competeix amb el vent,
fins que un dia la cremada s'esborra,
tornant a ser pedra en el camí de ningú.
Jo que no soc pedra sino camí
que creuen, al passar, els peus nusos
moro d'amor per tots ells
els dono el meu cos per que el'trepitgin
encara que els porti a una ambició o a una núvol
sense que cap entengui
que ambicions o núvols
no valen amor que s'entretingui.

Les ratlles són una traducció una mica barroera d'un poema escrit en una altra parla i de les quals en desconeixem l'autor però que serveixen ara als nostres propòsits. Volem que tornin a despertar-se els sentits que ens volen fer adormir a base de no sé quins subterfugis, però que funcionen. Si no ens espavilem estarem d'aquí a quatre dies bevent tots una coneguda beguda, un conegut menjar, escoltant la mateixa música i llegint les mateixes bajanades, dient les estupideses força semblants i adoptant actituds gens desconcertants i perfectament previsibles. En aquest moment podrem dir que el fred ens ha arribat i hem mort (de riure).

No perdeu el rastre de l'escalfor de l'hivern!!!!

NOTICIARI LOCAL

RESUM DE NOTÍCIES CORRESPONENTS AL MES DE NOVEMBRE SERVEIS D'INFORMATIUS DE RADIO L'ESCALA

1/11 LA POLICIA MUNICIPAL ESTRENA NOUS VEHICLES

Els nous vehicles de la policia local varen entrar en servei després que l'Ajuntament de L'Escala decidís substituir els anteriors. Com sabeu, anteriorment la policia circulava amb vehicles R4. Les noves adquisicions són dos R11, que tenen una major potència i un sostre de velocitat més alt entre d'altres característiques que els fan netament millors que els utilitzats fins ara. L'aspecte exterior dels vehicles és essencialment com abans però s'ha substituït el color blau de les portes per una franja quadriculada blanca i blava, que és el distintiu que fan servir totes les policies municipals.

8/11 SURT AL CARRER EL FULL INFORMATIU DE L'ESPORT ESCALENC, FLAMA.

A partir del dimarts 8 de novembre ha sortit cada setmana la publicació del patronat d'Esports i dels diferents clubs esportius escalencs que hi engloben la seva activitat, el full esportiu Flama. Aquest full és un resum de les activitats esportives del nostre poble.

Flama consta de diferents apartats: l'editorial, el resultat de les diferents competicions esportives, l'agenda d'activitats setmanal i un full de col.laboracions en el que participen els diferents clubs escalencs. El full esportiu es ven a un preu simbòlic de deu pessetes, per tal de cobrir les despeses d'edició. Flama es pot trobar setmanalment a les diferents llibreries escalenques.

9/11 ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS ESCALENC; UBET DE L'ESCALA

De la reunió-conferència que es va fer el dimarts 8 de novembre a la Sala d'Actes de l'Ajuntament de l'Escala, sobre el comerç davant l'obertura del mercat interior europeu l'any 1993, i a la que es va convidar amb una invitació personal a tots els comerciants escalencs, en va sortir la necessitat de crear una associació que unís els diferents comerciants. El dia 18 es va organitzar la segona reunió, aquesta però, amb una intencionalitat clara de fer les primeres passes per tal d'organitzar l'Associació de Comerciants a l'Escala. D'aquesta reunió en va sortir una gestora, formada per sis botiguers de la nostra vila, que es trovarien per tal de dur a terme la preparació dels tràmits per a la legalització de la futura associació. Aquesta gestora després de dues reunions, han redactat els estatuts i han buscat el nom (UBET; Unió de Botiguers i Empresaris Turístics de l'Escala). Una vegada els estatuts hagin estat aprovats pels organismes oficials corresponents, la gestora convocarà una assemblea general dels futurs associats, en la que per votació es decidirà quines són les persones que formaran la junta de la UBET de l'Escala.

14/11 ES POSA EN MARXA EL BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

Segons que informaven els responsables del Departament de Cultura i Benestar Social de l'Ajuntament de l'Escala, la setmana corresponent al 7 de novembre, es van iniciar, les gestions per tornar a publicar el Butlletí d'Informació Municipal. La primera edició d'aquest Butlletí està previst que surti el mes de gener de 1989, la segona edició és prevista entre els mesos d'abril i maig, i la darrera sortirà el mes d'octubre del proper any. El Departament de Cultura i Benestar Social, s'ha posat en contacte amb els diferents departaments i seccions dependents de l'Ajuntament de L'Escala per demanar de cada un d'ells col.laboració per a la propera publicació d'aquest Butlletí.

14/11 REUNIÓ PER A ESTUDIAR EL FUTUR DELS LOCALS DEL CER

La junta del CER va presentar a una Comissió formada per persones que estan, o han estat vinculades amb aquesta entitat, un projecte que permetria, segons aquesta Junta, utilitzar millor les instal·lacions dels seu local. D'aquesta reunió, en sortir una subcomissió formada per set persones, i que té com a funció estudiar les necessitats culturals del poble i quin paper ha de jugar el CER dintre d'aquestes necessitats. Paral·lelament a aquestes reunions els regidors de l'Ajuntament estudien la necessitat de locals culturals i socials a la nostra vila. Per aquest motiu s'ha encarregat a l'arquitecte municipal, Sr. Geli, un mapa amb els locals socio-culturals que necessita la nostra població. Un cop aquest mapa estigui acabat, la subcomissió del CER es tornarà a reunir per decidir quin és el futur de l'actual edifici del CER.

21/11 ÚLTIM DIA PER PRESENTAR AL·LEGACIONS AL PLA ESPECIAL D'EMPÚRIES

El dilluns 21 de novembre era l'últim dia que es podien presentar al·legacions al Pla Especial d'Empúries. El 4 de novembre d'aquest mateix mes l'equip redactor d'aquest Pla feia una conferència exposant les particularitats i els objectius del mateix. A la conferència hi va assistir un nombrós públic, el qual després de l'exposició va fer diferents intervencions. A partir d'aquest dia va quedar obert el plaç per presentar les al·legacions. Els divendres posteriors al dia 21, estava previst que un membre de l'equip redactor fos present, per a qualsevol consulta, a la Sala on s'exposava el Pla Especial. Això només es va complir el divendres 18 de novembre. A més de les al·legacions específiques, presentades per propietaris afectats de la zona, hi ha un informe del departament d'agricultura i pesca de la Generalitat de Catalunya, queixant-se de l'agressió a l'àmbit de les dunes per la construcció, protesta a més, en el mateix informe, per la ubicació de zones verdes al voltant de l'església de Sant Martí. Aquestes al·legacions han de ser estudiades i contestades. Un cop fet això el Pla Especial d'Empúries ha de ser definitivament aprovat per la Generalitat de Catalunya.

25/11 1r. PREMI PROVINCIAL DE DIBUIX INFANTIL PER EN JOAN YLLA, DE L'ESCALA.

El passat dia 25 de novembre, va ésser concedit el 1r. premi provincial de dibuix, de Fires 88, «DIBUIXA LA TEVA CASA», de la categoria de 1r. Cicle d'E.G.B., a Joan Ylla i Boix, de 6 anys, alumne del Col·legi Públic Empúries.

Fou una experiència pilot organitzada pel Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona amb un gran èxit de participació: un total de 1500 nens varen passar per l'«estand» del Col·legi d'Arquitectes, dins del recinte de la Fira a dibuixar la seva casa.

Enhorabona, Joan!

30/11 EL DIMECRES 30 DE NOVEMBRE ES CONSTITUIA A LES 7 DE LA TARDA EL CONSELL ESCOLAR DEL COL·LEGI PÚBLIC EMPÚRIES.

Aquest consell està format per: la directora de l'escola (Misa Aqué), el cap d'estudis (Jesus Culebra), cinc representants dels mestres (Maria Abellí, Jordi Piqué, Carme Compte, Dolors Puig, Quim Teixidor, dos alumnes de setè curs (Pasqual Colonques i Antoni Andradas), quatre pares d'alumnes (Carles Serra, Anna Maria Bigarós, Mercè Costals, Elisa Colomeda), un membre del personal no docent del centre (Albert Rami), el secretari (Joan Morera) i un representant de l'Ajuntament de l'Escala (Jordi Boix).

Totes les activitats que no són purament pedagògiques necessiten l'aprovació del Consell Escolar del centre.

esport i lleure

FUTBOL

Resultats del mes de novembre

BENJAMINS

Dia 6	l'Escala - la Salle A	5-2
Dia 20	l'Escala - At. Empordanès	3-3
Dia 27	l'Escala - Llançà	4-2

ALEVINS

Dia 6	l'Escala - la Jonquera	7-0
Dia 20	Bàscares - l'Escala	0-3

INFANTILS

Dia 6	l'Escala - Esplais	1-1
Dia 13	Bellcaire - l'Escala	3-2
Dia 20	l'Escala - Banyoles	1-3
Dia 27	Sarrià de Ter - l'Escala	1-8

JUVENILS

Dia 6	Bell-lloc - l'Escala	3-2
Dia 13	l'Escala - Maristes	3-1
Dia 20	Doble Set - l'Escala	3-3
Dia 27	l'Escala - Lloret	2-3

TERCERA REGIONAL

Dia 6	Albons - l'Escala	1-1
Dia 13	l'Escala - Sant Miquel	2-0
Dia 20	Calella - l'Escala	2-0
Dia 27	l'Escala - Vilademat	2-3

PRIMERA REGIONAL

Dia 6	l'Escala - Cassà	1-1
Dia 20	l'Escala - Maçanet S.	7-0
Dia 27	Arbúcies - l'Escala	0-5

PENYA BLAUGRANA DE L'ESCALA I COMARCA

L'excursió a Barcelona que cada any organitza la PENYA BLAUGRANA, s'ha previst enguany pel dia 28 de desembre, amb visita a les instal·lacions esportives del F.C. Barcelona: museu, palau blaugrana, pista de gel (amb possibilitat de patinar), Mini Estadi, Nou Camp... És gratuïta pels socis infantils i els fills de socis fins a 14 anys. El preu per a nens i nenes no socis és de 750 pessetes, i pels acompanyants 1.100 pessetes. Les places són limitades i les reserves per als socis fins al dia 22. Per inscripcions a PERFUMERIA LLISTOSELLA, amb el termini màxim d'inscripcions fins el dia 25.

Per altra costat, cal esmentar que el dia 2 de desembre va portar-se a terme la celebració del IX Aniversari de la Penya Blaugrana de l'Escala i Comarca. El sopar commemoratiu va tenir lloc en un acreditat restaurant de la població, amb assistència de 110 comensals. Hi era present la primera autoritat municipal i en representació del F.C. Barcelona, el directiu senyor Hernan, el popular "Papi" Anguera i l'ex-jugador Sadurní. Una festa molt entranyable, on es féu evident el barcelonisme, el bon humor i la germanor, que finalitzava amb un animat ball amenitzat pel conjunt UNITATS.

SARDANES

L'Agrupació de Trobades Infantils de les Comarques Gironines, ens ha fet arribar el calendari corresponent a l'any 1989, que ha de seguir el següent ordre:

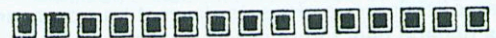
Mes de març: dia 5 Calonge; dia 12 Verges; dia 19 Sant Jordi Desvalls; dia 26 Cassà de la Selva (trobada general), dia 27 la Cellera i Vilabertran. **Mes d'abril:** dia 2 Orriols i Amer; dia 9 Girona (matí) i Ventalló; dia 16 Malgrat de Mar i Foixà; dia 23 Llagostera i Olot; dia 30 Medinyà i Salt. **Mes de maig:** dia 1 Palamós (trobada general); dia 7 L'ESCALA i Santa Maria de Palautordera; dia 14 Bonmatí Flaçà; dia 21 Torroella de Montgrí i Osor; dia 28 Quart. **Mes de juny:** dia 4 Corçà i Santa Coloma de Farners; dia 11 Bescanó; dia 18 la Bisbal i Tossa de Mar; dia 24 Sant Pere Pescador.

Pel que fa als Aplecs 1989, ha sortit ja publicada la relació facilitada per l'Agrupació d'Aplecs Sardanistes de les Comarques Gironines. La detallem a continuació: **Mes de març:** dia 12 Celrà; dia 19 Flaçà; dia 26 Calonge. **Mes d'abril:** dia 2 Besalú; dia 9 Breda; dia 16 Sils; dia 23 Santa Coloma de Farners; dia 30 L'ESCALA. **Mes de maig:** dia 1 Platja d'Aro; dia 7 Lloret de Mar; dia 14 Caldes de Malavella; dia 21 Figueres; dia 28 Sant Feliu de Guíxols. **Mes de juny:** dia 3 Girona; dia 4 Cadaqués; dia 11 la Bisbal; dia 18 Anglès; dia 24 Roses; dia 25 Torroella de Montgrí. **Mes de juliol:** dia 2 Banyoles; dia 9 Olot; dia 16 Ripoll; dia 23 Palamós; dia 30 Llançà. **Mes d'agost:** dia 6 Ribes de Freser; dia 13 Portbou; dia 27 Peralada. **Mes de setembre:** dia 3 Castelló d'Empúries; dia 23 Colera. **Mes d'octubre:** dia 1 Malgrat de Mar; dia 8 Tossa de Mar.

Quant a la ballada de desembre, corresponent a les dels mesos d'hivern, que organitza la Secció Sardanista del CER l'Escala, és anunciada pel dia 26 festivitats de Sant Esteve, a les 12 del migdia, a la Riba, amb el sorteig del monumental tortell. Serà amenitzada per la cobla FOMENT DE LA SARDANA. Pel que fa a la del mes de gener és programada pel dia 22, a les 12 del migdia, a la plaça de l'Avi Xaxu.

El XX curset d'ensenyament a ballar i comptar sardanes, ha de començar el dia 13 de gener, organitzat, com sempre, per l'Agrupació Sardanista "Avi Xaxu". De passada remarcarem que el programa radiofònic "Bona Festa" que s'emet els dissabtes en directe de 6 a 7 de la tarda i darrerament en diferit els dimecres de 10 a 11 del matí, des de les antenes de Ràdio l'Escala, emissora municipal, aquest mes de novembre ha arribat el número 200.

Relació de les dates previstes per la GRAN QUINA, que organitza la Secció Sardanista del CER: mes de desembre, dies 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 17, 18, 24 i 26; i mes de gener, dies 1, 6, 7 i 8.

ACTIVITATS DIVERSES PER AQUEST MES DE DESEMBRE

Dia 16, a les 9 del vespre a la Sala d'Actes de l'Ajuntament:

Conferència-col·loqui amb el tema EL MERCAT COMÚ EUROPEU 1993, a càrrec del Sr. Francesc A. Izquierdo i Alcolea. (Com s'ha creat la Comunitat Econòmica Europea -que és l'Acta Única 1993- Què significarà el mercat interior en la nostra economia i en la nostra societat).

Organitza l'Ajuntament de l'Escala.

Dia 22, el Patronat Municipal de l'Esport, organitza la Festa de l'Esport.

Dies 25 i 31, sessions de ball, a l'estatge social del CER.

Dia 27, a les 5 de la tarda, a la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, teatre infantil: SOMNI D'UN ESCOMBRIARE. Organitza l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions, Diades Culturals 8è any. Col·laboradora, Associació de Pares del Col·legi Públic Empúries.

Dia 30, a les 10 de la nit a l'Església Parroquial. Concert de Nadal amb motiu de la inauguració de l'orgue. Actuarà l'orquestra de Cambra de Girona.

Dia 1 de gener a les 12 del migdia, arribada dels patges dels Reis. Dia 2 de gener, cursa ciclista social contrarellotge, organitzada per la Penya Ciclista. Dia 5 de gener, a 2/4 de set del vespre arribada de SS.MM. Melcior, Gaspar i Baltasar.

TENNIS TAULA

1ª Nacional el CER perd un partit a casa i en guanya dos a fora
CER Anxoves de L'Escala-3 CNM L'Hospitalet-3 (López 2 Gauchia 1 González 0)

Leka Enea (Irún)-2 CER A. de L'Escala-5 (López 3 Gauchia 2 González 0)

Pla d'Urgell (Lleida)-2 CER A. de L'Escala-5 (Junyent 3 Gauchia 1 González 1)

El cer es troba ben classificat a primera nacional després d'haver jugat cinc partits, amb un balanç positiu de tres partits guanyats, un de perdut, i més si tenim en compte que habitualment juguen dos jugadors novells a la categoria com Josep Gauchia i l'infantil escalenc David González.

En el partit davant l'Hospitalet, els dos jugadors visitants Miró i Morata superen a González i Gauchia. López, inesperadament, cedia un punt decisiu enfront el tercer jugador de l'Hospitalet, Jiménez.

A Irún, López i Gauchia es mostraren segurs, anotant tres i dos punts respectivament, mentre que David González perdé els dos punts per 2-1, jugant de manera més que acceptable, per bé que s'ha d'anar rodant més.

A Lleida, enfront el Pla d'Urgell, Junyent, actualment de base, aconseguí els tres punts sense problemes, Gauchia n'anotà un altre i en David González també puntuà davant el segon jugador local. Els dos punts del Pla d'Urgell foren aconseguits pel destacat juvenil Xavier Fontanet, sobre Gauchia i González.

COMPETICIONS PROVINCIALS

Primeres

CER Anxoves de L'Escala-5 CN Figueres-2 (González 3 Gauchia 2 Cortal 0)

Olot-3 CER Anxoves de L'Escala-5 (González 3 Gauchia 2 Cortal 0)

Jovent Saltenc-1 CER Anxoves de L'Escala-5 (López 2 Gauchia 2 González 1)

Palafrugell-5 CER Anxoves de L'Escala-4 (Gauchia 2 González 2 Sánchez 0)

Quan encara queden quatre partits per acabar la lliga de primeres, el CER es troba en primer lloc, amb dos partits perduts, seguit de l'Olot, Jovent Saltenc, CN Figueres, Cassanenc, Palafrugell i La Bisbal, amb Josep Gauchia i David González, com a jugadors més habituals i que més punts han anotat.

Terceres

Palafrugell A-0 CER Anxoves de L'Escala-5 (Sues 2 Coll 2 Vargas 1)

TT Les Planes-0 CER Anxoves de L'Escala-5 (Sues 2 Vargas 2 Surrèll 1)

CER Anxoves de L'Escala-5 Palafrugell B-4 (Sues 3 Coll 2 S.González 0)

CER Anxoves de L'Escala-5 Jovent Saltenc-4 (Surrèll 2 Sues 2 Coll 1)

El CER ha quedat en primer lloc de la 1ª fase grup A del provincial de terceres i a la 2ª fase disputarà una segona i definitiva lligueta davant AVAP de Girona, Les planes, Tossa, Olímpic Farnes i FD Cassanenc.

continuarà

Fèlix Guanter

CENTRE D'INFORMACIÓ I TURISME L'ESCALA-EMPÚRIES

NOTA A L'ESCALENC.— Text aprovat en la reunió de la Junta del C.I.T. de 17 de Novembre de 1988.

Acabada la temporada turística creiem d'interès fer algun comentari sobre l'informació recollida per diferents mitjans que ens donen una sèrie de dades totalment fiables i que en conseqüència considerem preocupants.

Es significatiu que al final de Octubre han passat per l'oficina del C.I.T en demanda d'informació **1.479 persones menys** que l'any passat per les mateixes dades. Si tenim en compte que l'oferta d'allotjament ha estat superior a l'any anterior, ens trobem amb un desequilibri que justifica que molts apartaments no han tingut l'ocupació habitual. La temporada en general no ha estat bona, el poder adquisitiu de la clientela escalenca ha baixat, i la situació que se'ns planteja requereix tant per als industrials com per a les institucions, un esforç per a millorar la qualitat de l'oferta de cara a les properes temporades, i diem properes perquè sabem molt bé que les deficiències de les nostres infraestructures turístiques no es solucionen fàcilment.

Es fa necessari un front comú per a millorar la nostra imatge i ser veritablement competitiu. Aquest estiu em rebut infinitat de queixos perfectament raonables que passarem a la consideració del Consistori.

El turista busca sobretot la tranquil·litat, la sensació de relax, la seguretat, i això no ha estat la nostra oferta en alguns punts concrets de la nostra població. Amb bona voluntat per part de tots, això no hauria de passar.

Ens queda tot un hivern de temps per a buscar solucions.

Recordem a tots els nostres associats i a la població en general que el video de l'Escala-Empúries, és un bon obsequi per aquestes properes Festes. El tenim en català, castellà, francès, anglès i alemany. De interessar-vos, encarregueu-lo amb temps a l'oficina, telèfon 77 06 03. Aprofitem per a desitjar a tots molt **BONES FESTES.**

C.I.T

VIII MOSTRA COLLECTIVA D'ARTISTES ESCALENC

El dia 28 d'aquest mes de desembre s'inaugurarà, D.v., la **VIII MOSTRA COLLECTIVA D'ARTISTES ESCALENC** a les **GALERIES MESTRAL** de la nostra vila.

Es, com totes les precedents, una exposició oberta a tothom. Sense limitació de tècniques ni formats, hi ha, no obstant, unes normes que encerclen la participació a tothom que sigui: escalenc (de naixement, residència o lloc de treball) i **major de 18 anys.**

Les obres (debidament enmarcades les gràfiques i pictòriques) poden dipositar-se a les **GALERIES MESTRAL** els dies **22, 23, i 24 d'aquest mes, de 7 a 8 del vespre.**

Escalenc: si ets afeccionat a qualsevol activitat artística, PARTICIPA-HI!!

VOCABULARI GASTRONÒMIC

CARNS, EMBOTITS I CAÇA

Perdiz – Perdiu
Pies de cerdo – Peus de porc
Pollo – Pollastre rostit
Redondo – Tall rodó
Riñones – Ronyons
Salchicha – Salsitxa
Sachichón – Llonganissa
Sesos – Cervell
Sobrasada – Sobrassada

DIVERSOS

Albóndigas – Mandonguilles
Buñuelos – Bunyols
Croquetas – Croquetes
Empanada – Empanada
Zarzuela – Sarsuela

POSTRES

Albaricoques – Albercocs
Almendras – Ametlles
Avellanas – Avellanes

Barquillos – Neules
Cerezas – Cireres
Ciruelas – Prunes
Dulces, pasteles – Dolços, pastissos
Fresas – Maduixes
Fresones – Maduixots
Fruta – Fruita
Fruta del tiempo – Fruita del temps
Granada – Magrana
Helado – Gelat
Higos secos – Figs seques

ENTRE MULTIMILIONARIS

Dos magnats del petroli es troben en un restaurant.

–Ara anava a comprar-me un Roll-Royce –diu l'un.

–Home, és casual –diu l'altre–. Jo anava a fer el mateix.

Podem anar-hi junts.

Una vegada a la botiga i havent escollit el model, un es treu el talonari de xecs.

–De cap manera! –diu l'altre–. Tu ja has pagat el dinar: ara em toca a mi!

SEMPRE EL MATEIX!

L'inspector de policia interroga un sospitós:

–Em podeu dir on éreu el dia 30 de maig a les tres de la tarda?

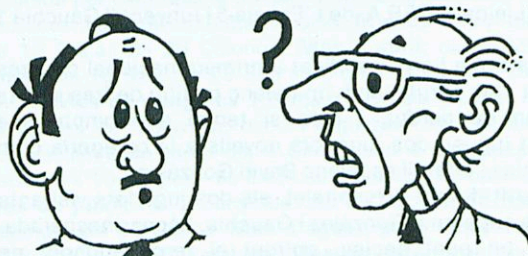
–Si, senyor comissari. Era aquí mateix, dient on era el dia 15 d'abril a les deu de la nit.

ENTRE AMIGUES

–Estic ben segura que agrado a en Miquel.

–Per què?

–Perquè li agraden totes.

UN HOME DESCONSOLAT

Dos coneguts es troben pel carrer al cap de molt temps de no veure's.

–Com et va? –pregunta l'un.

–Malament: tinc una petita fortuna.

–I de què et queixes, doncs?

–Que la que tenia abans era gran.

UN CANVI RÀPID

En una recepció un convidat demana a un altre:

–Qui és aquella noia tan horriblement seca i esquelètica?

–És la filla del milionari Canons.

–Ah! M'agraden, les noies primes així!

CALAMARSOS FARCITS

Ingredients per a 4 persones:

Un quilo de calamarsos, 2 ous, 200 grams de pèsols, 250 grams de tomàquets, un got de vi blanc, una copa de conyac, pa ratllat, all i julivert.

Netegeu els calamarsos tombant-los la bossa a fi de treure'n del tot la sorra que hi pugui haver.

A part trinxeu all i julivert juntament amb les potes i les ales del peix, el pa ratllat i els rovells d'ou dur. Barregeu-ho tot ben bé i passeu-ho per la paella per sofregir-ho. Afegiu-hi un got de vi.

Amb aquesta pasta ompliu les bosses dels calamarsos cosint-les perquè la pasta no se n'escapi i poseu-los en una llauna que pugui anar al forn. Cobriu-los amb mantega i oli a parts iguals. Quan comencin a ésser rossos, tireu-hi per damunt una picada d'ametlles i avellanes, un paper de safrà i pebre blanc.

Deixeu que s'acabin de coure i afegiu-hi una copa de conyac.

Abans i Ara

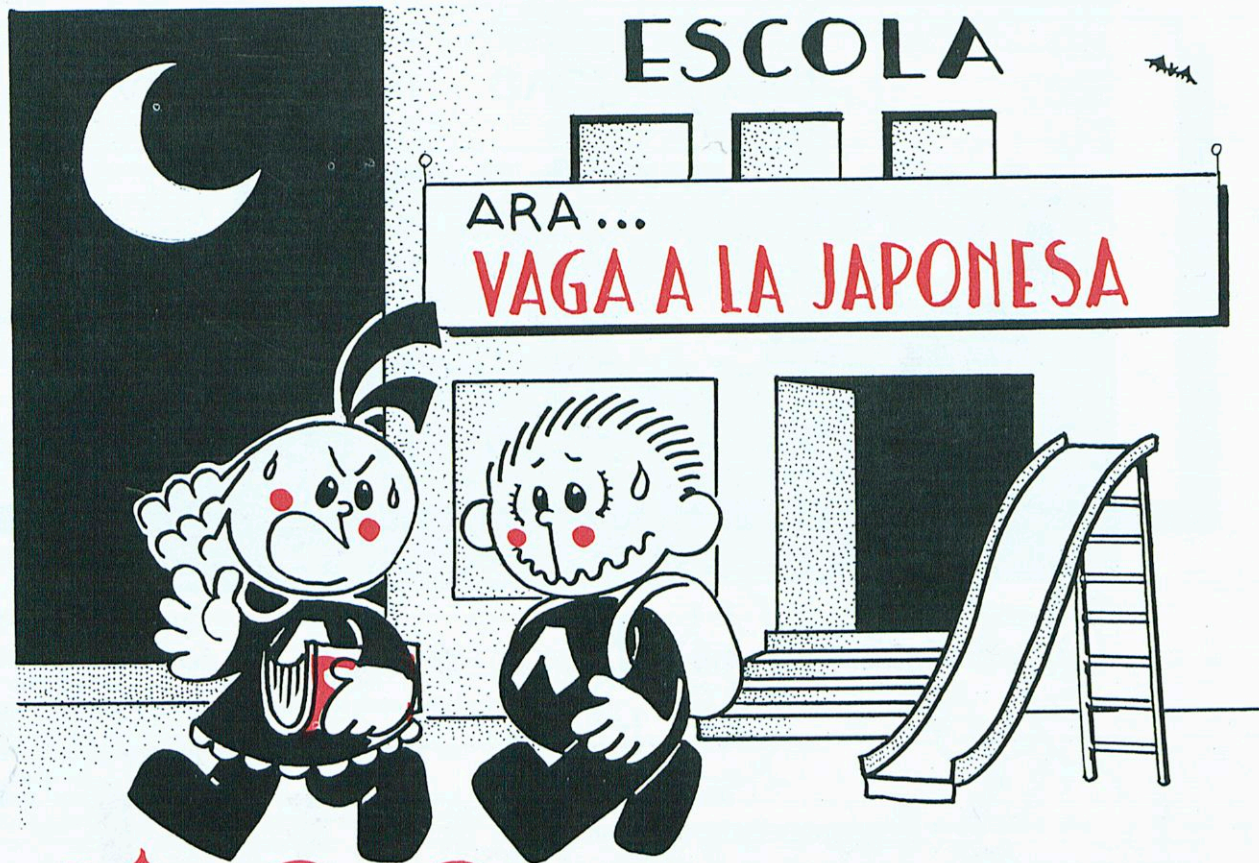
El pas del temps sempre transforma tot allò que és mutable. Però, ho fa sovint d'una manera positiva?. Això depend del punt de vista.

Comparant aquestes dues fotografies es fa palpable que la bellesa d'un paratge natural verge a l'acció de l'home, d'un indret quasibé salvatge que en contemplar-lo sembla talment possible percebre l'olor del mar barrejada amb el perfum dels matolls i de la verdor de les fulles... ha esdevingut, gràcies a l'evolució de la vida, un lloc on gran part de la vegetació s'ha esvaït per a donar pas a una munió de xalets, torres i apartaments.

Diuen que això és progrés. Potser sí. Llàstima però que el progrés no pugui donar-se la mà amb l'encís de la natura.

J.P.

VOLS QUE T'HO DIGUI?
M'AGRADAVA ME'S EL SISTEMA TRADICIONAL...

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N° 82

